

**DUES MIRADES
A MAILLOL.**

**JOSEP PLA
I TORRES MONSÓ**

Instal·lació

**del 06.10.2012
al 26.05.2013**

Fundació Josep Pla

Carrer Nou, 51

17200 Palafrugell

Tel. 972 30 55 77

www.fundaciojoseppla.cat

José Pla
fundació

FUNDACIÓ
VILA CASAS

“Maillol fou un artista callat, silenciós, immers en un món absolutament personal –en un món de formes belles, tendres, voluptuoses. Fou un treballador incansable, obsessionat. [...] Només li interessava l’escultura, el seu treball, el seu joc mental. Treballava en fred, d’una manera meditada i deliberada, sense cap concessió a les facilitats romàntiques. Tot en ell era càlcul, equilibri i mesura –però càlcul, equilibri i mesura apassionats (secretament apassionats), i això explica la profunditat a què arribà. Fou un voluptuós (mental i real) de les formes més belles que la vida ofereix sota aquest cel, davant d’aquest mar, en aquesta terra seca i perfumada, i fou la profunditat del seu somni el que el portà tan enllà”

Josep Pla. *Aristides Maillol, escultor* dins *Homenots. Tercera sèrie*.

Ed. Destino, OC XXI, 1972, p. 42-43

El paisatge humà ens pot fer comprendre l’escultura com a memòria i concepte al llarg del temps. Des de dos observatoris privilegiats: el de l’escritura i el de la pràctica escultòrica, dues mirades a l’obra d’Aristides Maillol (1861-1944) —la de l’escriptor Josep Pla (1897-1981) i la de l’escultor Torres Monsó (1922)— ens acosten a un triangle de referències que obre diferents perspectives a l’hora de fonamentar un mètode creatiu.

Glòria Bosch i Pep Admetlla